

EL RECONeixEMENT INTERNACIONAL DE LES SELECCIONS CATALANES

ANNA PRUNA SECRETÀRIA GENERAL DE L'ESPORT

"L'ANY 2010 TINDREM TRES ESPORTS MÉS"

Carles Gallén

→ Quina valoració en fa, com a secretària general de l'Esport, del fet que hi hagi 20 seleccions catalanes reconegudes internacionalment?

Més que positiva si ho comparem amb la situació de fa cinc anys. Potser el cas Fresno del 2004, quan la Federació Catalana de Patinatge va ser rebutjada per la FIRS després d'haver estat admesa, va significar un punt d'inflexió que va provocar un procés de mobilització social que ens ha portat fins on som ara. I la realitat és que el 2004 només teníem tres esports reconeguts per poder participar en competicions oficials mundials o europees i ara en tenim 20. És a dir, hem augmentat en 17, 10 d'ells des que sóc secretària general de l'Esport i 7 amb l'anterior secretari, Rafel Niubò. És a dir, el salt qualitatiu que hem donat és força significatiu.

Per tant, és optimista?

Sí, perquè a més d'haver assolit l'ingrés d'aquests 20 esports en les federacions internacionals també tenim cobertura legal. Al marge de l'article 200 de l'Estatut, també tenim la sentència del Tribunal Arbitral de l'Esport a favor de la Federació Catalana de Bittles i Bowling quan la Federació Espanyola va denunciar el seu ingrés a la Federació Internacional. I aquesta és una

+ LA FRASE

ANNA PRUNA
"Amb l'Estat no hi ha diàleg i tenen por del nostre potencial. Les seleccions espanyoles sense catalans baixarien de nivell"

jurisprudència molt important, ja que deixa molt clar que per ingressar en una federació internacional el que impera és la voluntat d'aquesta i no el fet que siguis un estat o un país esportiu. I el procés per entrar-hi és molt clar. Primer que una federació ho sol·liciti i després que l'assemblea de la federació internacional ho aprovi. Si mirem el cas d'Escòcia, Gal·les o Irlanda del Nord, que tenen ells de diferent de nosaltres? Si ells ho han aconseguit i tenim una jurisprudència favorable, cal ser optimistes i seguir treballant. **De totes maneres, la majoria de les federacions o associacions catalanes reconegudes són d'esports minoritaris. Quan veurem una federació catalana realment de pes competint internacionalment?** Discrepo en què siguin d'esports minoritaris. Està clar que de federacions

d'esports mediàtics com els olímpics no en tenim, però sí n'hi ha algunes de reconegudes pel CIO i altres que formen part de la GAISF, l'associació de federacions internacionals. I potser n'hi ha d'altres que tenen poques llicències aquí, però a nivell mundial en tenen moltes. El més important és sumar. **Quin és el camí a seguir en les federacions que encara no han estat reconegudes?**

Primer la voluntat que ho vulguin ser, perquè nosaltres no podem donar suport a ningú que no vol. Després presentar la sol·licitud, estudiar els estatuts de la federació internacional i treballar en silenci, sense grans volades, per anar avançant com les formiguetes. En les federacions petites és on hi ha més forat, però no cal oblidar les de més pes, en què cal un coneixement previ, que sàpiguen quin és el nostre potencial i que els podem aportar coses. Aquest és l'escenari que cal treballar en esports com el futbol, el bàsquet o l'handbol, per exemple.

I com porten les interferències del govern espanyol? Hi ha possibilitat de diàleg?

No hi ha diàleg perquè ells es tanquen en banda. Sempre treuen l'excusa de la Ley del Deporte i de la part contra el tot, però en el fons es tracta d'un tema polític. A més, ara som nosaltres els qui anem per davant i ells en vénen al darrere. Nosaltres treballem la base, fem

la tecnificació dels esportistes i quan ho tenim tot fabricat ells ho comercialitzen i li posen la seva marca. I això no és just. Nosaltres no tenim cap problema en que els esportistes catalans representin Espanya, i també que ho puguin fer amb Catalunya. Però tenen por del nostre potencial, perquè les seleccions espanyoles sense els esportistes catalans baixarien de nivell i no estan disposats a deixar-nos si a sobre ens hi podem enfrontar. **Després de l'allau de reconeixements del 2009, què ens portarà el 2010? Tindrem bones notícies?** La discreció és la base de l'èxit i no podem dir res, però l'any que vé podríem tenir tres esports més reconeguts per una federació internacional. I fins aquí puc llegir ●

Pruna és optimista amb el futur perquè, "a més d'assolir l'ingrés de 20 esports en les federacions internacionals, ara hi ha cobertura legal i jurisprudència amb la sentència del TAS sobre la Federació de Bittles i Bowling".
FOTO: M. MONTILLA